

vil det kun tildrage Barnet en uheldig Opmærksomhed.

Hvad Nytte kan et Barn have af Navnet paa en Fader, som ikke kan tage det ind i sit Hjem, og yde det sit Tilsyn? Det kan dog vel ikke være Meningen, at Barnet skal berøves Moderen og paatvinges Faderens bestaaende Hjem? Eller skal Moderen maaske ogsaa optages i Hjemmet, saa at der kunde opstaa et Slags patriarkalsk Harem?

Og nu Arveretten! I de 90 af de 100 Tilfælde er der formodentlig intet at arve hverken for de ægte eller uægte Børn. Er det desuden altid en Lykke for Mennesker, at have Arv i Vente? Det er ofte de dygtigste Mennesker, der arbejder sig frem fra bar Grund. Ganske vist maa der Penge til Børns Opdragelse, og det er rigtigt, at Mænd ikke skal kunne unddrage sig denne Forpligtelse mod det kommende Slægtled. I Frankrig har der været Tale om at lægge Skat paa Pebersvende-standen. Hvad om hver ugift Mand, og hvert barnløst Ægteskab blev beskattet efter Formue og Lejlighed? Kunde derved ikke indvindes et Fond til uægte Børns Opdragelse, og vilde ikke derigennem en Del uvillige Fædre nødes til at bestride idetmindste noget af deres Forpligtelser. Der regnes saa ofte med „Blodets Baand“ og „Blodets Røst“. Det er underligt nok, at der skal saa megen Tvang til for at bringe Mænd til at lytte til denne Røst. Frk. Th. mener, at 9 af 10 Mænd skyder Forpligtelsen fra sig, og lader „Blodets Røst“ tale for døve Øren. Desværre har en beskattende Lov, som den ovennævnte, vist ikke megen Udsigt til at vedtages, saa længe som det udelukkende er Mænd, der sidder i de lovgivende Forsamlinger. Heller ikke tror jeg, der er megen Chance overfor en mandlig Majoritet for en Lov, hvorved Fadernavnet skulde røbes ved Tvang.

Til Slutning skal jeg endnu engang fremhæve, at ikke Love, men Udvikling i human Retning og demokratisk Tænkemaade bedst vil kunne sikre uægte Børn blidere Kaar.

Eet maa vi dog vel være enige om: at det ikke gaar an at gavne en Del af Menneskeheden ved at skade og forurette en anden.

Ellen Plum.

Dansk Kvinderaads Presseudvalg,

Ingemannsvej 3 B., V.

Meddelt af Dansk Kvinderaad.

I. C. W.'s Præsident, Mrs. Sewall, har udsendt sit tredje Memorandum. Bl. a. berettes om en Agitationsrejse, Mrs. S. sidste Sommer foretog til Californien. I 40 Dage rejste hun 6,500 eng. Mil og talte ved 28 Møder hovedsagelig om international Sammenslutning. Der var Møder i private Huse, i fri Luft, i Skoler, Kirker, Klubber og ved Chatauqua Forsamlinger (Folkeuniversitetets Sommermøder). 11 Møder var i St. Francisco og Omegn, 5 i Salsøstaden og Omegn. Overalt vistest der stor Interesse for det Internationale

Kvinderaad og dets Formaal og en Del Damer ansøgte om Optagelse i I. C. W. som livsvarige Medlemmer (Patrons).

I August—September havde I. C. W. fast Kontor i Buffalo under den Pan-Amerikanske Udstilling. Blandt de mange Besøgende, der indskrev deres Navne i Bøgerne, var over tre Hundrede Formænd for forskellige Kvindeorganisationer i de Forenede Stater og Canada. Der holdtes en Række internationale Konferencer; der var stadig fuldt Hus; blandt Talerne var flere fra Mellem- og Sydamerika. Efter Præsident Mac Kinleys Mord ophørte Møderne.

Ved den internationale Stemmeretskongres, der 12—18 Februar holdtes i Washington blev der nedsat en international Komité med Miss Anthony som Formand for at forberede Dannelsen af en eventuel international Stemmeretsforening i Berlin 1904. I umiddelbar Fortsættelse af denne Kongres holdt det amerikanske Kvinderaad fra den 19—26. Februar sit treaarlige Møde. Der var en Mængde Taler, af hvilke fremhæves Mrs. Sewalls om det internationale Kvinderaad og Miss Clara Bartons om Fædrelandskærlighed; Miss Susan B. Anthony var ogsaa til Stede og blev, som altid, modtaget med stormende Bifald. Begge Møder var Genstand for stor Opmærksomhed fra Pressens Side, Washingtonbladene bragte daglig udførlige Beretninger, og Telegrammer og Korrespondancer sendtes til andre Blade.

Det hollandske Kvinderaad holdt sit Aarsmøde den 2. og 3. April i Rotterdam. 32 Foreninger var repræsenterede. Trods store Modsetninger i Meninger og Principper, der tydelig lagde sig for Dagen i Diskussionerne, blev den gode Forstaaelse ikke forstyrret et Øjeblik. Der besluttedes at organisere en stor Kvindedemonstration mod Krigen og dens Rædsler enten den 15. el. 18. Maj. Det vedtoges ogsaa at bruge alle lovlige Midler til at skaffe samme Adgang for Piger som for Drengene til alle offentlige Undervisningsanstalter, der modtager Bidrag fra Stat eller Kommune. Om Aftenen d. 2. April holdtes et stort Møde angaaende den offentlige Prostitution. Adskillige dygtige Talere — baade Mænd og Kvinder — behandlede Spørgsmaalet fra bibelsk, moralsk, økonomisk, juridisk og medicinsk Synspunkt. Alle uden Undtagelse erklærede sig imod Lovbeskyttelse. Komitéen, der ønskede at begge Sider skulde høres, havde forgæves prøvet paa at finde nogen, som turde forsvare Systemet offentlig.

„Centralblatt deutscher Frauenvereine“ (Tysk Kvinderaads Organ) for 1ste April indeholder en Meddelelse om, at en Deputation af 35 Kvinder, Repræsentanter for Kvindebevægelsen i Tyskland, med Kvindestemmeretsforeningen i Spidsen, d. 20. Marts blev modtaget i Avdiens af Rigskansleren i den store Kongressal i Rigskanslerpalæet. Deputationen ansøgte ved sin Ordfører, Frk. Dr. Augspurg om, 1) at Indskrænkningerne i Kvindernes Forsamlingsfrihed maatte ophæves i alle tyske Forbundsstater; 2) at den lovbeskyttede Prostitution maatte ophæves; 3) at der ved Udarbejdelsen af den forventede Reform

af Pigeskolevæsenet i Preussen maatte tilkaldes en Del sagkyndige Kvinder; 4) at der skulde paabegyndes Oprettelsen af obligatoriske Fortsættelsesskoler for Kvinder. Rigskansleren svarede paa de fleste Spørgsmaal ret imødekommande, han takkede Deputationen for dens Komme og bad dem være overbeviste om, at han var sig den overordentlige Betydning af Kvinde-spørgsmaalet fuldt bevidst.

Bladet nævner i denne Sammenhæng en Udtalelse af Bülow's „store“ Forgænger: „Der gives hos os overhovedet intet Kvindespørgsmaal“. Mellem disse Udtalelser ligger en Verden.

Argentina. Det argentinske Kvinderaad har nedsat et Presseudvalg bestaaende af 13 Damer, der har et Navn i Litteraturen, i Skoleverdenen eller som Journalister. 4 unge Damer har fornylig erhvervet sig den filosofiske Doktorgrad, og er blevne hædrede med en stor Banket.

Det britiske Kvinderaad vedtog ved sit sidste Aarsmøde at anbefale alle sine Afdelinger at søge at faa Kvinder ansatte som Politibetjente og Tilsyn, saa at kvindelige Fanger ikke længere skulde være under mandligt Opsyn! Raadet vedtog en Protest mod Udelukkelsen af Kvinder fra de londonske Kommunalraad. Det besluttedes indtrængende at forlange et Lovforslag fremlagt om en bedre Uddannelse af Jordemødre, hvis Uvidenhed aarlig koster mange hundrede Kvinder Livet.

Holland. I Haag er der sat en Adresse i Gang blandt Kvinder gaaende ud paa, at faa Utugtshusene nedlagte. I Amsterdam er der begyndt en Bevægelse for at faa Telefonistindernes Kaar forbedrede. Den hollandske Afdeling af Union Internationale des Amies de la Jeune Fille oprettede i Fjor et Hjem, hvis ugentlige Møder er meget besøgt af Syersker og Tjenestepiger. Der er ogsaa et Hjem for Lærerinder og Studerende.

I Januar afholdtes der en Kvindes-kongres i Tasmanien. Af Forhandlings-emnerne nævnes: Ønskeligheden af Undervisning i Anatomi og Fysiologi i Pigeskolernes øverste Klasser, om huslig Uddannelse, Husholdningsskole, Kvinders Borgerret.

I Schweiz er ledende Kvinder ivrig i Færd med at foranledige Forbedringer i Straffelovene for umyndige.

Henni Forchhammer,

D. K. R.'s Medlem i det internationale Presseudvalg.

Dansk Kvindesamfunds Virksomhed.

PROGRAM

for
Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde i Ringkøbing

Tirsdag d. 20. og Onsdag d. 21. Maj 1902.

Tirsdag.

Kl. 9 $\frac{1}{2}$ Fællesstyrelsens Møde.
- 1 $\frac{1}{2}$ Fællesmøde. (Højskolehjemmet).

Dagsorden.

I. Formanden aflægger Beretning, derunder Beretning for

1. „Kvinden og Samfundet“,
2. Husmødreforeningen,
3. Husmoderskolen
- samt fra Dansk Kvindesamfunds Repræsentanter i
4. Dansk Kvinderaad,
5. Kvindernes Bygning,
6. Valgretsudvalget. (Forslag om forøget Repræsentation.)

Kl. 4 II. I Haandværkerforeningens Sal Foredrag af Hr. Højesteretsadvokat S. Høgsbro og Frk. Eline Begtrup.

- 7 Fællesspisning. (Schønnings Hotel.)

Onsdag.

- 9 III. Beretninger fra Kredsen.
- IV. Regnskab og Overslag fremlægges henholdsvis til Godkendelse og Efterretning.
- V. Indbydelse fra Norsk Kvinde-sagsforening i Kristiania til Møde 3—7 Juli.
- VI. Valg af Fællesstyrelse, Tilsynsmænd og Stedfortrædere.
- VII. Fastsættelse af Samlingsstedet for næste Aarsmøde.
- 2 Køre tur til Vesterhavet.
- Møde af den ny Styrelse.

Københavns-Kredsen

afholdt sin aarlige Generalforsamling Onsdag 14 Maj. Formanden aflagde Beretning om Vinterens Møder, et offentligt Møde om „Omsorgen for forsømte og vanrøgtede Børn“ og 14 Medlemsmøder i Lokalerne paa Nørregade. Regnskabet godkendtes. Til Styrelse genvalgte: Frk. Anna Hjort, Frk. Anne Bruun, Fruerne Birgitte Berg-Nielsen, Salicath, Carstensen og Fru Nørlund. Nyvalgt Frk. Marie Steffensen. Til Revisorer genvalgte: Grosserer H. C. Larsen og Grosserer Frk. Herding, og til Suppleanter genvalgte ligeledes: Frk. K. Konstantin-Hansen, Frk. Sofie Rasmussen og Hr. Løjtnant Monrad. Til Medlem af Styrelsen for Fagskolen valgtes Frk. Steffensen, for Fru Røvsings Mindelegat: Frk. Horsbøll, for Fæstekontoret: Frk. Anna Hjort, Fru Monrad, Fru Salicath, for Husmødreforeningen: Frk. Anna Hjort.

Som Københavns Kredsen's Tillidsmænd ved Dansk Kvindesamfunds Aarsmøde i Ringkøbing genvalgte: Fru Ch. Norrie, f. Harbou, Frk. M. Luplau, Frk. Marie Steffensen, Hr. Højesteretsadvokat Høgsbro, Fru Høgsbro, Frk. Anne Hjort, Frk. Thora Schandorff, Fru stud. mag. Schou, Frk. Anna Bruun, Frk. Eline Hansen, Fru Berg-Nielsen, Frk. Olsen, Frk. S. Rasmussen, Frk. C. Herding, Fru L. Nørlund, Frk. Christensen og Fru O. Børgesen.

Frk. Hjort fremsatte Forslag om Midler til Afholdelse af næste Aars Fællesmøde i København. Det vedtoges at overlade Styrelsen Ordningen deraf.

Fra Ind- og Udland.

Det internationale Kvinderaads Bestyrelsesmøde, der som bekendt i Sommer skal afholdes i København, er nu fastsat til den

Paris,

de stærke Stemningers By,

af Clara Bergsøe.
(Sluttet.)

V. H.'s Lig skulde først udstilles en Dag under l'arc de Triomphe (Triumfbuen). Man vidste, hvilken Nat det skulde flyttes, men Klokkeslettet holdtes hemmeligt af Frygt for Trængsel. Man hjalp sig dog ud af denne Forlegenhed ved fra den tidlige Aften at belejre Gaden. Hvilken evig Susen og Brummen, der tonede gennem den, synkende og stigende. Som Beboer af Gaden, fik man kun enkelte Stød af Søvn, afbrudt af nervøs Opførsel eller sløv Forventning. Faldt man „lidt hen“, saa troede man sig imellem sværmende Bier. Drømmene førte mig feberhidsende til Hjemmets Haver, hvor Bikuberne lunt soled sig imellem røde Stokroser og gule Sol-sikker, der nikkede hemmelighedsfuldt

med hule Dødningsøjne. Den gamle Gartner stod der med en Sæk over Hovedet, flyttede Sværmene og var lige i Færd med at forklare Dyrenes Liv, — da jeg pludselig for op ved en Dunker paa Døren, ledsaget af Portnerens Stentorstemme, der først brølte mit Navn, og derefter: C'est Victor Hugo, qui passe! (Det er Victor Hugo, som føres forbi) — Mere eftertrykkeligt kunde man ikke vente at blive vækket. Efter en kort Kamp med Skodderne, strømmede det fine, dæmpede Morgenlys mig i Møde, og ud over den nu tavse Gade laa alt graat i graat. Tomt, fugtigdunkelt, forventningsfuldt, som en Negativplade hos en Fotograf, før Billedet bliver synligt. Men Billedet kom! . . .

Først nogle baglængsgaaende Politikonstabler, der ved Miner og Haandbevægelser røbede, at nu gjaldt det, — saa de fattiges Ligvogn, som han selv havde forlangt, trukken af de sædvanlige gamle Heste; paa dens firkantede Brædt stod den simple Kiste toppet op med hvide Evighedsblomster. Lige bagefter to tilslørede sorte Kvindeskikkelser, og saa — hele Nattens

summende Bisværmer, hans „misérables“*) dem, vi foragteligt kalde Pøbel. Stille og ærbødig gik de med blottede Hoveder, i deres lurvede Brogethed dannende en rørende Kontrast til de to sortes Fornemhed. Nogle Svaler strøg med jublende Morgenhilsen hen over Baaren, — og saa lukkede Boulevardens Træer sig over Toget, som over en Morgendrøm, der dyb og kort, hurtig brydes, men længe mindes.

* * *

Om Aftenen stod Fuldmaanen over Triumfbuen omskabende hele Sceneriet til en Victor Hugosk Illustration, ingen menneskelig Pensel kunde have naaet. De sorte Draperier forvandlede Sejrens Gudinde — selv for en nøgtern Fantasi — til en Kæmpeflagermus, hvis bløde Vinger indfiltret hang fast i det uhyre Dødningsapparat. Det dunkle Klæde, der om Dagen var hængt op med fransk Koketteri, blev i Maaneskinnet til spøgelseagtige Striher, der dannede en Galge, et middelalderligt Rettersted, som for-

*) „Les misérables“, et af hans berømteste Værker.

vandlede Maanens Smil til et uhyggeligt Grin. Og Vognenes fabelagtige Strøm med de tusinde Lygter, kredsedes om dette Billede i stille Bugtninger. Fra den yderste Ende af Rivoligaden gennem de elysæiske Marker, omkring Triumfbuen og ud til Boulogneskoven. Aldrig har Paris haft en mere overvældende Storhed, end denne fantastiske Aften. I hver nedslaaet Kalesche et beblomstret, kvindeligt Hoved, — men, hvis man — som Alexandre Dumas, fik morderiske Lyster til at flække disse lokkede Pander, blot for at se, hvad de indeholdt, vilde man snart skuffes meget, hvis man troede at finde V. H.'s Navn derinde! Hver drømte sin Drøm, og man snurrede rundt, fordi man nu en Gang i Paris snurrede rundt der, hvor Begivenhedens Pendul svinger. — Anderledes omme i Smagaderne. Der kaldte Stemningen et forsvundet Folkeliv frem, forbundet med en Kultus af helgenfestlig Karakter. Som Madonnabilleder blev Digterens Billede klistret op paa frem-springende Hjørner, smaa Lys tændtes foran, og — uskyldigt nok — blev